

ELŐFIZETÉSI ÁR
szétküldéssel helyben
vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra . . . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:
iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET
és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:
iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtatnak el.

A főrendiházi ellenzék.

A fölfrissített főrendiházban most folyt le az első nevezetesebb vita. Hivatva volt először az államháztartás ügyében szavazatát érvényesíteni. Érdekes jelenség, hogy az ellenzéki hangok a kinevezettek sorából voltak hallhatóak. A rossz nyelvek azt beszélik, hogy azok az ellenzéki beszédek nagyobb öröme szolgáltak a miniszterelnöknek a legsimább kormányparti enunziációknál. Érthető is miért. A miniszterelnök a főrendek közé tömegesen kívánta a kinevezett paireket igtatni. Az arisztokraczia csakugy perhorreskálta amaz eszmét, mint a képviselőházi gentry és liberalizmus. Az arisztokratáknak az ideától borsódzott a hátuk, mert kiváltságaik végleges megdöntését látták benne. A liberálisoknak pedig nem kellett, mert függő elemnek tartották, oly elemnek, mely mindenkor a kormány terveit elősegíteni hajlandó lesz. Csak maga a miniszterelnök merete azt állítani, hogy a kinevezettek közül kerülhetnek független emberek, sőt ellenzéki szelleműek is. S íme, oka van örülni, mert hát még az átszűrt harmincz kinevezett köréből is jutott két ellenzéki szónok.

A látszat azt bizonyította, de a látszat csal. Igen jól jellemezte a főrendiházi ellenzékeskedést az a folyosói mondás, hogy a méltóságos ellenzékiek úgy beszélnek, mint az oroszok, de úgy szavaznak, mint az államjóság-bérlők.

Hát ugy is van. Ghiczy Kálmán apróra szétszedte a költségve-

tést. Megtámadta kivált a beruházások czime alatt előforduló tételeket, melyeknek illuzórius volta már a parlament alsó házában kétségen fölüli módon kimutattott. A helyzetet aggasztónak tüntette föl. És talált is remediumot rá, mely remediumnál azonban eszébe juthat mindenkinek az a nóta, amit az Alföldön csináltak rá pénzügyminiszter korában. Kimondta, hogy a helyzet válságos, a helyzetben pedig csak újabb adóemelésekkel lehet javítólág segíteni.

Ezért a bölcsességért valóban nem kellett a pénzügyminiszternek a főrendiházba fáradni. Ezt a tanácsot megkaphatta volna a budai meleg bírókban, megkaphatta volna adófelügyelőitől, meg azoktól az osztalékos, a polgárok kárára megjutalmazott adókievetőktől és végrehajtóktól.

Ghiczy Kálmán nagyon megöregedhetett, hogy a mai viszonyok közt ily eszmét tud kimondani. Az állam összes jövedelemforrásai ugy igénybe vannak véve, hogy kimerüléssel kikapadással fenyegetnek. A földadó oly kataszteri tiszta jövedelem alapján vettett ki, mely ma már nem létezik. Minden ember aki érintkezik embertársaival, aki nem szigetelte magát el teljesen, hallja és tudja, hogy a földadó leszállítása csak idő kérdése. Ez nem szabad-akarattól függ, ez a viszonyok kényszerűsége. De azért Ghiczy Kálmán az adókat akarja emelni.

Az ipar, a kereskedelem helyzete nem kevésbé válságos az

arra valóknak, hogy egymást szeressék, semhogy egymást megbántsák.

János 18 éves volt, Mariska 17.

János magas, barna legény nyé növekedett, erős karokkal. Kettő helyett dolgozott, de négy helyett evett. Erős paraszt legény, büszke tartással és még szerelem nélkül.

Mariska vörös haju volt és szeplős, fehér arcu. Nem lehetett mondani, hogy szép, vagy kikapi öltözködésü lett volna, de hasonlított a friss gyümölcsökhöz, piros ajkaival, csillámló szemével.

Eltéktelve karcsu termetétől, egész lényében valami vidám, malicziózus, ördögi volt, mely belőle egy szokatlan vad, dacos leányt formált.

Télen ugy mint nyáron, rövid rokolyában, feltűrt karokkal, ott lehetett látni a bérház udvarán, amint végtelen kedvességgel, elevelességgel járt és kelt, tett és parancsolt, ugy, hogy még más emberben is — mint ez a nagy lacsuha János — szerelmet ébresztett volna.

De azt lehetett hinni, hogy e két lény csak egymás bosszantására lett e világra teremtvé.

Igaz ugyan, hogy néhány év óta már nem veszekedtek egymással, de titokban a harc csak folyt tovább. Csak hogy az ütlegetések helyébe most csufolódo szavak és mindenféle rossz tréfák járultak.

Egy júliusi meleg estén János a mezőről volt hazatérő, vállára vetve kaszáját s teli tüdővel szíva a lekaszált széna üdítő illatát. Felnézett az égre, melyről az izzó, vörös nap épen most bukkant alá s melyen néhány bárányfelhő mutatkozott.

egész világrészben, a forgalom hanyatlik. A kereskedelem tárgyai kevesbednek a fogyasztók igényeinek leszállítása folytán, mely leszállítás nem a vágyaknak, hanem a fogyasztási erőnek és képességnek csökkenése által idéztetett elő. Az iparosok nem tudnak megélni, a kereskedők meg országszerte sorra bukának. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok adója lejjebb megy, mert részint veszteséggel, részint az eddiginél jóval kisebb nyereséggel zárják le mérlegüket. A hadmentességi díj is csökkeni fog a népfelkelési törvény hatása alatt. Ezek az egyenesadók.

Lássuk a közvetett adókat. A szeszadó nem hozhat be a jövőben annyit, amennyit eddig behozott, mert a védvamos irány kiszorítja a szeszterményt a kiviteli piacokról, még ha a német monopólium-javaslatból nem is lesz törvény. A cukoripart hasonló sors fenyegeti más alakban. A bor- és hús fogyasztás a rossz gazdasági körülmények közt nem emelkedhetik. A petroléumot fenyegeti az osztrák kormány magatartása; de bárminő legyen az egyezés Ausztriával, minden erőt meg kell feszíteni eddigi színvonalon való fönttartására.

A rossz gazdasági viszonyok az állam többi jövedelmi forrásait is érintik. Az állami gyárak veszteséggel dolgoznak. A vasutak jövedelmességét hanyatlik a hanyatló áruforgalommal a nemzetközi piacon. Szóval az általános depressió folytán multhatatlanul bevétel-apadás

Midőn egy repeze-vetés mellett elhaladt, egyszerre megállott és kíváncsian nézett egy kék, kis kacabajkára, melyet egy bokor mögött vett észre.

Hát Mariska még nem ment volna haza? kérdé magától csendesen.

Lassan oda lopódzott a bokorhoz, hogy meglássa, mi van mögötte.

— Ni ni! alszik! mondá.

Csakugyan, ott aludt Mariska, fejét karjaira támasztva, orrával a levegőben, ajkain mosolylyal, mintha valami szépet álmodnék.

János szemében a káröröm villama cikázott s kezén lábán csuszva, közelgett az alvóhoz.

— Ejnye, gondolá, ez jó alkalom itt. Olyan gondolata támadt, mely bizonyosan bosszantani fogja az alvót, néki pedig, később is örömet fog okozni.

A közelben észrevett egy csomó csalán-bokrot. Egy egész marokkal szakított belőle azzal a szándékkal, hogy vele a leányka arcját megverdesse.

— Hej, hogy fog majd vakaródnizni, gondolá.

Oda hajolt a kis parasztlány felé és hosszasan nézett arcába.

De egyszerre, abban a pillanatban, midőn az ártatlan gyermek arcát már már elcsufította volna, leereszté kezét és valami kimagyarázhatlan meglepetés és szelidség tükröződött vissza arcán.

Mi történt vele?

Hogyan, talán nem merészlé megtenni?

Vagy talán sajnálta a falunak ezen legcsintalanabb leánykáját?

Tán elfeledte volna, hogy mennyire szokta volt azelőtt őt bosszantani?

Mit térdelt hát itt kimeresztett

fog beállni az állambudget legtöbb rovatainál, az erőapadás, a szegényedés okából.

És a szerencsés Ghiczy Kálmán mindezeket nem látja, mindezek dacára adóemelést lehetségesnek tart. Bizony-bizony köralakot képez az élet, a végpont közel érinti a kiindulási pontot. A kör még nincs teljesen bezárva, de a végpontokat egymástól már igen csekély távolság választja el Ghiczy Kálmánál. Az öreg ur ezelőtt 11 évvel adóemeléssel fektet le s most 11 év múlva fölébredve azt hiszi, hogy Rip-Rip álmát vele együtt aludta az egész ország.

Hát hadd álmodjék csendesen, ne költsük föl. Az ő adóemelési ábrándjait nem veszi senki sem komolyba, mert lehetetlenség. A lehetetlenség pedig sohasem veszélyes.

A kiegyezési tárgyalásokra vonatkozólag még a következőket írja a „Bud. Korr.“ bécsi forrásból: Er b udvari tanácsos, mint az osztrák belügyminiszterium képviselője, továbbá az osztrák földművelési miniszterium egy megbízottja, valamint Liphay minisztertanácsos mint a magyar kereskedelmi miniszterium meghatalmazottja közt a legutóbbi napokban tanácskozások folytak a megújítandó vám- és kereskedelmi szerződés alkalmából megállapítandó egybehangzó állategészségügyi-törvényjavaslatra nézve, mely tárgyalásokat azonban még mindeddig nem lehetett befejezni. A bankkérdés tekintetében is előreláthatólag még egy tárgyalásra lesz szükség a bank, valamint a mindkét részben élő pénzügyminiszteriumok képviselői közt; a két államkormány megegyezett ugyan már a bankalapszabályok módosítása fölött és határozataik fölül leközelebb azonos szövegű átiratokban érte-

szemekkel és nyitott szájjal, mint a legszentebb kép előtt?

A dolog nagyon egyszerű volt.

Most vette észre először, hogy ez a gyermek nagy leány, még pedig kedves és szép leány.

Szép arcának, pihegő keblének hullámzását megpillantva, egy, még eddig ismeretlen érzést tapasztalt kebelében az ifju.

Megnézte jól a leányt, és végre belátta, hogy milyen szép az.

És ugy tetszett neki, mintha piros csókokat kapna és már-már megcsókolta volna az alvó ajkait, de valamely tisztelletes félelemtől áthatva, nem merészle tenni.

Midőn a gyermek felébred, kecsesmosolylyal mutogatá fogait és mint a gyermekek szokták, dörzsölgeté szemeit.

S midőn mindennapi ellenségét maga előtt látá, gyorsan felugrott.

— Mit tettél ismét velem? — kérdé bizalmatlanul.

— En nem bántottalak Mariska, felelé János komoly, nyugodt hangon.

Meglepetve és zavarodottan nézett az ifjura, ki oly hangon beszélt hozzá, minön eselőtt sohasem.

— No jó, de hát mit csinálz itt? Azt hiszed, most is a faluban vagyunk?

Aztán lehajolt, hogy összeszedett káposztját felemelje és hozzá tette:

— Elmehetsz. Nincs itt semmi dolgod. De János nem mozdult.

— Ha akarod, segíték, mondá.

— Te?

— Igen, én!

Összeszedte a káposztfejeket egy nagy vászonba és csomagot csinált belőle.

A kis parasztlány furcsán nézett rá s midőn János készen lett:

TÁRCZA.

Mikor az ég dörög.

— Idyll. —

Ugyanazon faluban születtek, az egyik az egyik, a másik a szomszéd szobában; együtt nevelkedtek föl, minden nap látták egymást. És mégis haragudtak egymásra János és Mariska. Ki nem állhatták egymást. Vagyis inkább minden alkalmat megragadtak, hogy egymást bosszantsák és nagy gyönyörűséget találtak abban, ha egyik a másikat — el el veregette.

Gyermekkoruktól fogva tartott ez már így, azon idő óta, mikor még két kis mosdatlan angyalkához hasonlítottak.

Mikor már annyira felnőttek, hogy a ház előtt ugrándozhattak, verőfényes napon, porban és sárban, a tyukok és kacsák közt, már akkor egymás hájába is kapaszkodtak, és összekarmolták egymás arcját.

Alig hogy kinőtt a foguk, harapdálták egymást, mint a kis kutyák.

Később, midőn már iskolába jártak, sokszor minden ok nélkül verekedtek, rugdalták egymást a faczipőkkel, miknek következményét kék foltok alakjában ott hordották testükön.

Erők körülbelül egyenlők voltak; ha János kissé erősebb termetű volt Mariskánál, ez sokkal ügyesebb és ravaszabb volt.

Egyszóval, rossz, nevetlen gyermekek voltak. Bennük volt az emberi gyarlóság, hogy vagy egymást bántsák, vagy egy állaton töltsék boszujukat.

A bosszantások czéltáblájául tüzték ki egymást, még ama korban is, midőn az istennek ilyen fiatal teremtményei inkább

síteni fogják a bank fótanácsát, a határozatok és a fótanács propositiói közt azonban még egy eltérés forog fenn, melyre nézve megállapodásra kell jutni. Mindezekből arra utal a félhivatalos „Bud. Korr.“, hogy teljes jogosultsággal jelenthette tegnapelőtt, hogy a petroliumvám kérdésén kívül a kiegyezési ügyekre nézve még más, habár csekélyebb jelentőségű differenciák is forognak fenn.

Véderő bizottság. A véderőbizottságnak márcz. 8-iki ülésén jelen volt ellenzéki tagjai az „Orsz. Ért.“ utján a következő nyilatkozatot teszik közzé:

„1. Mindkét ellenzékhez tartozó bizottsági tagok egyhangulag s ismételtén kijelentették, hogy — ámbár a czélszerűen létesítendő néptelkelés eszméjét ők is pártolják — a jelen törvényjavaslatot azon, szerintők helytelen alapelveknél fogva, melyeken az contemplálatik, általánosságban sem fogadhatják el; és bár különvélemény beadásától, az elnök által hangsúlyozott tekintetekből kiállanak: mindazáltal a jegyzőkönyvben kiemeltetni kívánják, hogy a törvényjavaslatot a bizottságnak csak többsége fogadta el. Bővebb indoklásokat megtenni a ház teljes ülésében, fönntartják maguknak.

2. A törvényjavaslat czimét a tartalommal meg nem egyezőnek ítélvén, a helyettily czimet ajánlottunk: „Törvényjavaslat a véderő póttartalékának kiegyezéséről és a néptelkeléséről“, s az elnök is ily értelemben tette a kérdést, hogy t. i. a bizottság ezen, vagy az eredeti czimet fogad-e-e?”

Városi ügyek.

Szabályrendelet

A bérkocsi-állomás-helyekről s az azokon való rendtartásról.

30. §. A jelölt bérkocsi állomás-helyeken az egy- és kézfogatu bérkocsik a rendőrség által akkép helyezendők el, hogy közöttük és a járda mellett szabadon és veszély nélkül közlekedni lehessen.

Ugyanazon állomástéren egyéb járművek nem állomásozhatnak.

31. §. Hogy az először kiállított bérkocsi mely állomástéren foglaljon helyet, azt a rendőrség a 2. §-ban körülírt eljárás nyomán a tulajdonos kívánságának lehető tekintetbevételével állapítja meg.

Kevésbé tetszetős kiállítású bérkocsi tulajdonosa díszesebb állomástérekre igényt nem tarthat.

32. §. A bérkocsival más állomástéren, mint amelyre a tulajdonos rendőrségi hatósággal utaltatott, kiállani nem szabad.

33. §. Azon rendre nézve, melyben az ugyanazon állomáson levő kocsik egy-

másután sorakoznak, az állomástéren érkezés elsőbbsége határoz.

Az állomástérről eltávozott bérkocsi helyére az utána következő áll, a visszaérkező pedig az utolsó helyet foglalja el.

A sorakozás ezen rendjének megzavarása tilos.

A vendég vagy megrendelő a sorban álló bérkocsik bármelyikét választhatja.

34. §. A bérkocsi-állomástérek folytonosan tisztán, a közegészség követelményeit kielégítő állapotban tartandók s e czélből azokon minden szemét s állati hulladék azonnal összesöprenendő s azokon mindig készen tartandó s a bérkocsi-tulajdonosok által beszerzendő fedeles ládába teendő.

Az állomástérek továbbá mindazon napokon, midőn eső vagy hó nem esik, vagy a víz a külső levegőn meg nem fagy, és pedig április 1-től október végéig legalább négyszer, a többi hónapokban pedig legalább kétszer megöntözendők és fertőtlenítendők. A fertőtlenítésnek a szemétgyűjtő láda tartalmára is mindaddig, míg el nem vitetik, ki kell terjednie; a fertőtlenítés hatóságilag eszközöltetik.

Mindezen kötelességek szigorú és pontos teljesítéséről az illető állomástéren helylyel bíró bérkocsi-tulajdonosok tartoznak gondoskodni s az e tekintetben előforduló mulasztásokért egyetemlegesen felelősek.

Ily mulasztás esetében az illető állomástéren helylyel bíró bérkocsi-tulajdonosok mindegyike büntetendő a IX. fejezet értelmében.

VI. Fejezet.

A bérkocsi-közlekedés rendjéről.

35. §. A hajtás, valamint a szemközti jövő kocsik elöl kitérés jobbra, az élhajtás pedig balra történik.

Üres jármű a megrakottnak kitérni tartozik.

Élhajtani csak akkor szabad, ha a megelőzni kívánt kocsi lépésben halad, kocsik szemközti nem jön, az ut elég széles s a megelőzni kívánt jármű előtt a bérkocsi számára elegendő tér kinálkodik.

36. §. A bel- és külvárosokban s a külterületen fekvő, látogatottabb kirándulási helyeken csak mérsékelt ügetésben (Trab) szabad hajtani.

Temetések alkalmával, vallási és más ünnepélyes körmeneteknél a menet rendjén keresztülhajtás tilos.

37. §. Csak lépésben szabad hajtani: utczakeresztezés, egyik utczából a másikba befordulás, házakba be- vagy házakból kihajtás, továbbá nagy köd alkalmával, végre oly utczában, melyben csak két kocsi fér el egymás mellett s általában mindenütt és mindenkor és hol és midőn a közlekedés szűk térre szorul, vagy bármely oknál fogva akadályozva, illetőleg a rendőrség által előírva van.

félt, és remegve dugta arcát János kebelére.

Ez büszke volt a kis lány bizalmára. És mialatt átkarolta karcsu derekát, ajkai annak bomlott hajában elvesztek s összefüggéstelen szavakkal próbálta bátorítani.

Sajátos érzés támadt kebelében. A kis lány nem félt már és kérdé Jánostól.

— Mondjad, miért csókolsz engem?

— Mert szeretlek Mariska, mondá a legény, mert szeretlek...

— Te szeretsz engem?

— Igen, és azt szeretném, hogy te is szeress engem.

— Én, János, én szeretlek, de ne bántsd ám többet.

— Hogy bántanálak édesem, mikor te léssz az én feleségem?

— János ne beszélj...

János nem is beszélt többet, csak az első, édes szerelem meleg csókját csókolta a lányka piros ajakára.

A csillagok miriádjai ragyogtak az éjszakai ég sötét kék boltozatán és a csendes hold méla sugarakat vetett a nyárfákra, melyek azon ut mellé voltak ültetve, melyen János Mariskával a faluba igyekezett.

A lányka mosolygott. János feléje hajolt és megcsókolta.

— Szeretni fogsz-e engem Mariska, mindig?

— Mindig.

És boldogsággal szívükben, tüntek el tova a széles uton, a hosszú fák árnyai közt.

Francziából: Brabante.

Ujdonságok.

— Márczius 10. —

— Márczius 15-ike a népiskolában.

A nagyváradai tanfelügyelő: Sipos Orbán saját inicziatívájából rendelkezett róla, hogy a hatósága alatti népiskolákban márczius 15-dike megünnepeztessék. A hazafias tanfelügyelő e végből a következő lendületes fölhívást intézte az iskolák igazgatóihoz:

„Szeretett magyar hazánkban márczius 15-ikének napja méltán képezi a honfiak polgári ünnepét, mert azon átalakulás, mellyel Magyarország állami fejlődésének, fölvirágzásának, önállásának minden föltételét s biztosítékát megszerezte, és azon magasztos eszmék, melyek hazánk minden polgárát az alkotmányos élet jótéteményeinek, a törvény előtti egyenlőség, emberi jogaihoz vezették, melyek a szellem és lelkimeggyőződés lánczeit ösmervén, az igazság uralkodásának korszakát nyitották meg, a testvériségnek a hazánkban élő népfajok egymás iránti szeretetének oltárt emeltek, s a nemzet ezredéves múltjának kipróbált intézményeit megszentelt kegyelettel ölelik magukhoz, 1848-ik évben e napon vívták ki győzedelmüket, s a hazafiúi lelkünket átrezgető dicsőülésük e nap emlékéhez fűződik. A nemzeti közművelődés és népnevelés általánosítása, a vallási és nemzeti türelem és kölcsönös jogtisztélet erőnye, a minden tetteinket buzdító melegével átható hazafiság mai diadalát s uralmát a márcziusi napok előzménye s nagy eseményei nélkül alig érhetné volna el. S ha voltak, vagy volna az hazánk polgárai között az érvényesült eszmék iránt félreértések vagy féltékenységek, azoknak a magasztos eszmék igazságos és hódító szelleme előtt előbb-utóbb kibékülniök kell. Alázatos véleményem szerint tehát helyesen, honfiúi köteleminkhez, a magyar haza jóléte, békés fejlődése s nagysága iránt táplált rajongásunkhoz méltóan csenekedett Nagyvárad-város polgársága, midőn elhatározta, hogy f. hó 15-én a magasztos eszmék és események emléket vallás, párt-s osztály különbség nélkül polgárilag megünneplendi. De az érzelmenek, melyet a haza hü polgárai lelkében, a magasztos eszmék érvényesülése, diadalának emléke fakaszt, oly osztatlanok s általánosnak kell lenni, hogy csirái a népnevelés veteményes kertjében az elemi iskolában már ápolást találjanak, gyökereit a fogékonyágra legalkalmasabb kebelbe ültetessenek be, hogy az eszmélni kezdő öntudat, jóltevői iránt számítás nélkül szeretettel dobogó gyermeki szív előtt meggyújtassék a honszeretet lángja, mely világszágával mint a tűzszlop gondolatait s érzelmeit vezetni, melegével mint az áldást hozó nap honfiúi tettekre hevíteni fogja, és ha a gyermek otthona, a szüle-

Az örményy gyerekek milliói.

57. folyt.

Regény.

Irta: **Glinkski F.**

(Folytatás.)

— Uraim, önök mint a rablók, úgy törnek be ide. Mi közük az egész dologhoz? Alvensleben gróf félrevezette önököt. Én nem vagyok többé neje s nincs irányomban semmiféle joga. Én élhetek úgy, ahogy nekem tetszik és azzal, akivel tetszik. Értik? És azt hiszem, e nyilatkozatom után a küldetésük be van fejezve.

Kinongan érinti a tiszteket ez a durva támadás és ismét az idősebb: Bürkheim gróf veszi át a szót.

— Grófné, így szól méltóságjeljesen, az ön izgatott, minősíthetlen föllépésére valóban csak azért nem felelünk ahhoz illő modorban, mert nővel állunk szemben. Kötelességünk azonban megtiltani önök, hogy ez ügybe avatkozzék.

— Ohó! sziszezi Hermin. Velem nem lehet így beszélni, nekem az urak semmit se tilthatnak meg.

— Mérsékelje magát, grófné, szól Bürkheim érlyesen. Fröhlichsthal báró tudja mi a kötelessége és mikép kell magát ily esetben a tisztnek viselnie. Ön kérem a felelőség, ha a kastélyt az ügy rendbehozása nélkül kellene elhagynunk.

— Meg fogom akadályozni a pár-bajt, ha mindjárt le kellene is lőnöm volt férjemet! fenyegetődik Hermin.

— Hallatlan! morogja Bürkheim és háttal fordul a grófnénak.

Megvetésének, melyet a durva lelkületü nő iránt érez, nincs határa és egy-

vagy család rideg sorsában eme czélokot felejtendő vagy szolgálóni elmulasztaná, az iskolának nevelési föladatúal az egészét átvenni s pótolni kötelessége. S hogy az ifju lélek ébredőző figyelme a nap emlékének s jelentősége nagyságának befogadására, elméje a hazafiúi s honlányi tettek méltánylására s követésére, nevelésünk rendjében előkésztessék, czélszerűnek s üdvösnek találnám, ha növendékeink zsenge korukban már alkalmas nyernének azon meggyőződés érleléséhez, hogy magyar hazánk történetében, bár dicső napjai számosan volna, e nap egy új korszak kezdetét jelenti, magasra kiemelkedik, a hozzá kötött eszmék boldogulásának, nagyságának zálogai s azt ünneppé avatják. S mert az ünnepet bevett szokás szerint, és pedig helyesen, a tanulógymek idő kedvtelésre engedett szünidővel üli meg, s jelentőségét érzelmében a rendkívüli helyzet örömeinek hatása leginkább megőrzi, s mert a kedvező alkalmas Nagyváradon a polgárság egy-értelmű megállapodása nyújtja, hivatalom közvetítő feladatánál s a nagy eszmék iránt honfiúi hódolatomnál fogva mély tisztelettel s bizalommal fordulok (Czimhez) s kérem, hogy a felügyelete alatt álló helybeli elemi növendékeknek folyó hó 15-én, ezen nap alkalmából általános szünidőt eszközölni illetve engedélyezni kegyeskedjék. Kérésém ismétlése s honfiúi üdvözletem kifejezése mellett maradtam. Nagyváradon, 1886. márczius 6-án. Alázatos szolgája, *Sipos Orbán* s. k. m. oszt. tan. kir. tanfelügyelő.

Ime, így ír a márczius tizenötödikének jelentőségéről a nagyváradai tanfelügyelő. És a szegedi? A szegedi tanfelügyelő nem is mint politikai, hanem mint pártkérdéssel, úgy bánik el e nemzeti ünnepünkkel. A szegedi tanfelügyelő azal tüntette ki magát, hogy megsemmisítette a városi iskolaszék emelkedett szellemű határozatát, mellyel ez a márczius 15-ikének ünneplését dekretálta volna. Szinte hihetetlen igazán, hogy milyen messzire van Szeged Nagyváradhoz, vagy hát hogy milyen messzire van Lé-vay Ferencz Sipos Orbánhoz. Ha vasutra ül, oda ér hat óra alatt, de ha a tanfelügyelői tollat veszi kezébe, nem ér oda soha. Nem is úgy indult el hogy oda érjen, különben csak örülhetett volna a szegedi iskolaszék hazafias határozatának. Örülhetett volna rajta, hogy az iskolaszék tagjai, kiknek nagyobb része különben nem rosszabb kormányparti nála, sulyt kívánnak fektetni a nemzeti nevelésre, amihez első sorban a nemzeti hagyományok ápolása tartozik. Bizonyára olvasta a szegedi tanfelügyelő is, mennyire mennek a nemzeti nevelésben a francziák. —

egyáltalában nem igyekszik ezt elrejtteni.

Hermin gyorsan eltávozik a teremből, lóra kap és egy lovaszról kísérve, a falu kocsmájára felé vágat.

Alvensleben Guidó gróf szobájának ablakán néz ki és türelmetlenül várja segédeinek visszatérését. De mennyire meg van lepetve, midőn a segédek helyett belép — a felesége. A meglepetés nem kellemes, mert a gróf hallani sem akar többé a feleségéről.

— Mit keressz itt Fröhlichsthalban? kiáltja Hermin.

Hermin tudnillik abban a tévedésben van, hogy még mindig az engedékeny Guidó áll előtte, ki a házi békesség kedvéért sok mindenfélét eltűrt.

— Ön arra sem érdemes, hogy válaszra méltassam, feleli a gróf ridegen, elutasítólag. Oly mélyen sértett és oly szégyent hozott családomra, hogy látása a legnagyobb mértékben gyűlöletes előtem. Ahoz pedig semmi köze, hogy mit keresek Fröhlichsthalban.

Hermin guyonosan kaczag. Nem hisz a Guidó erélyességében. Azt hiszi, férje csak a Bürkheim gróf tanácsára merészkedik ily nagy hangon beszélni és remélni, hogy sikerülend neki a volt férjét megfélemlíteni.

— Durvaságod csak azt bizonyítja, mennyire jól tettem, hogy elhagytalak, szól Hermin. Fröhlichsthal báró nem oká itlétemnek. Elvált asszony voltam, mikor karjaiba dobtam magamat. Szabad voltam már akkor és tettem, amit akartam. Fröhlichsthal nem csábitott el tőled, hanem egy szabadságát visszanyert nővel kötött oly viszonyt, melyet csupán

A francia elemi iskolákban a kormány redeltére irkák on, a revanche eskméjét terjesztik a fiatalág között. Az eskmék belül e czim alatt: „Nos devoirs envers la patrie“ (A haza iránti kötelességeink.) több oktatást és tanácsot tartalmazó mondat olvasható, ezek között a következő: „Ha közületek mindenki megteszi kötelességét, a francia köztársaság elég erős lesz, hogy visszkapjuk, a kiket elvesztettünk: elzászi és lotharingiai testvéreinket.“ — Igy nevelnek Franciaországban. Minden módot meg ragadnak, hogy a gyermekekbe s a népbe beleoltsák a nemzeti törekvést. Nálunk némely tanfelügyelő annyira megy a kormány iránti háladatosságban, melynek kineveztetését köszöni, hogy már a hátulgombolós gyerekekbe is kész volna belenevelni a közösgyűet és a „közös haza“ szeretetét.

— **A vizek.** A Tisza Szegednél az éj-jel 16 cm-térmet apadt, a vízszin jelenleg 1-74 méter. A ma érkezett táviratok szerint a Tisza folyó Tokajnál tegnapi 1-08 méterről 1-12 méterre áradt, Szolnok mellett pedig az 1-04 méterre megállapodott. A mellékfolyók közül a Maros Aradnál 0-68 méterről 0-70 méterre, a Körös Gyománál 2-62 méterről 2-74 méterre s a Szamos Szatmárnál 1-06 méterről 1-10 méterre emelkedett fel.

— **Az új vízvezeték ügye.** A vízvezeteki nagy bizottság f. hó 12-én délután ülést tart, melyen részletes tárgyalás alá veendi a Szabados János h. polgármester által készített memorandumot, mely a bizottsági tagok között fűzetben kinyomatva kiosztatott

— **Széchenyi- és Ferencz-terek parkirozása.** A tavaszi idő beálltával azonnal megkezdik a Széchenyi és Ferencz-terek parkirozását. A tanács már kiadta az utasításokat erre nézve egy a mérnököknek, mint a városi főkertésznek. Ugyancsak a tanácsi rendelkezésekhez képest a homok, kő és földszállítási munkálatok árlejtés útján adatnak ki, minek megtartásával László Gyula gazdasági tanácsnok bizatott meg. A átkövezési és csatornázási, bekerítési munkálatokat pedig a város szerződéses vállalkozói fogják teljesíteni mérnöki utasítás szerint. A fásítást az elfogadott terv szerint Majer Miklós főker-tész végezi a Széchenyi-téren Pillich Kálmán és Weiner Miksa, a Ferencz téren pedig Fajka János és dr. Rósa László köztvh. biz. tagok közbenjöttével.

— **A városi erdők.** A városi erdők állami kezelése még mindig nem kezdet-tett meg. A kezelésre vonatkozó ideig-lenes üzemterv még nem érkezett vissza a földmívelési miniszteriumtól és az erdők még nem adtak át az állami erdésznek, ki a kezeléssel megbizatott. Ez

a halál bonthat föl... Nincs jogod ezt az embert megtámadni és nem engedem, hogy megverekedjél vele. Ez nem párbaj, hanem orvítáadás és az erőszak ellen én is erőszakot alkalmazok.

— Megtiltom, hogy bizalmasan te-nek szölitson, jegyzi meg Alvensleben. Nincs többé egymáshoz semmi közünk.

— No, jól van, feleli Hermin nevetve. Te vagy ön, az mindegy. Csak azt akarom mondani, hogy a párbajnak nem szabad megtörténni! Hallja!

— Tévedés, azt hinnie, hogy a párbaj ön miatt történik, szól Alvensleben. Egyáltalában nem az ön birhatásának kétes szerencséről van szó, melyre igényt nem tartok, hanem arról a sértés-ről, hogy Fröhlichsthal szemérmetlen hazugsággal vezetett tévuttra. Azt állította, hogy ön nem tartózkodik kastélyában, holott akkor már — kedvese volt.

— Ezt is az én kérésre tette Fröhlichsthal báró és én viselem érte a felelősséget, vág szavába Hermin. Nos, még most is megmarad a párbaj mellett?

— Bizonyára, feleli Alvensleben határozottan.

— Akkor is, ha megöléssel fenyegetem? kérdezi Hermin végtelen szenvedélyességgel.

— Csak semmi bohó fenyegetődés, asszonyom, különben az örültek házába küldöm, szól Alvensleben gróf megvetőleg.

— Legdrágább kincsemtől, támaszomtól akartok megfosztani! kiáltja Hermin vad haragra lobbánva. Isten megfogja bocsátani, amit elkövetendő vagyok!

E szavakkal Hermin bundája zsebé-

az oka annak, hogy az ügy még mindig rendetlen. Az állami erdész mióta hivatalát elfoglalta, folyton a kezeléshez szükséges tervek és mappák készítésével foglalkozik s azután már ezen elönmunkálatok is közel állanak a befejezéshez; mint értesülünk, az erdészeti albizottság az erdők átadásának újabb határidejét április első napjaira tűzte ki.

— **A hetedik évforduló.** Szeged pusztulásának hetedik évfordulójára, márczius 12-ikére már folynak az előkészületek. Szeged emlék-ünnepén a belvárosi templomban délelőtt 10 órakor nagy mise tartatik zenekarral és énekekkel. A dalárda Szögédi Endre nagy miséjét adja elő, a zenede növendékei pedig Spohr „A Megváltó végső órái“ czimű oratorum egy részét és Gluck „Iphigenia“ czimű dalmű „Imáját“ fogja énekelni. A polgármesteri hivataláltal ma bocsájtattott ki az ünnepélyen való részvétellel szóló felhívás.

— **Az utolsó mulatság.** Mikor már farsang vége felé jár, egy kis utolsó mulatságot csak megengedhet az ember magának. Igy okoskodott szombaton éjjel Kara István, midőn gazdája bérkocsiját fuvar után a Hungária előtt megállította. Ki tudja meg azt, hogy az este már 3 forintot keresett? Ebből éppen kitelik az utolsó mulatság. Meggondolta a dolgot s kötelességről, becsületről megfedekezve, korcsmáról korcsmára járt míg csak a 3 forintból tartott. Reggel 7 óra felé hajtott be szép lassu tempóban a gazdája portájára. A keresménnyel természetesen nem tudott beszámolni s mind a hosszú kimaradás is gyanút keltett, a bérkocsi tulajdonos megindította kocsisa ellen a nyomozást. Az ügy a kapitány elé került, ki ma a sikkasztó legényt 8 napi fogságra s a 3 forint megtérítésére ítélte.

— **A hofuvás és a vonatok.** A vonatközlekedésre nézve a magyar államvasut helybeli főnökségétől ma a következő újabb értesítést vettük: A budapest-szabadkai, szabadka-gombosi vonalon a mai nappal ismét megnyitott a forgalom. Ellenben a Kiskörös és Kalocsa, Szabadka és Baja közt még továbbra is szünetel a vonatközlekedés.

— **Övintézkedés a rabok kinzása ellen.** E napokban érkezett még az igazságügyi miniszter rendelete, (amire a miniszterelnök a budget-vitában hivatkozott) mely meghagyja a fenytő bíróságoknak, hogy a rendőrségtől vagy csendőrségtől átkísért vizsgálati foglyokat szigoru orvosi szemle alá vésessék. Az orvosi vizsgálat annak megállapítására irányul, vajjon az

ből revolvert vesz elő, fölhuzza és löni akár. Alvensleben annyira meg van lepve, hogy mitse tesz egy pillanatig tartó előkészület megakadályozására és nem gondol saját biztonságára.

Hermin már fölemeli karját, de e pillanatban kiragadják kezéből a fegyvert. A lövés eldördül, azonban a golyó a padozatba furódik és nem Alvensleben gróf szívébe, ahova szánva volt.

— Ki avatkozik a dolgunkba? ordítja Hermin megfordulva.

Az öreg korcsmáros, Stelzenhaler volt a beavatkozó. A hangosan folytatott vitára lépett a szobába, épp a legalkalmasabb pillanatban.

— Dolgaikba nem avatkozom, nagyságos asszony, de a gyilkolást nem engedhettem meg, védekezik a korcsmáros. Gondolja meg, mi lett volna a következése...

— Add ide a pisztolyt, számár! parancsolja Hermin, a korcsmáros felé rohanva és ki akarja ragadni kezéből a revolvert.

— Ments isten, feleli a korcsmáros kedélyesen. Örülök, hogy utját állottam a gyilkosságnak s ki nem adom kezemből a pisztolyt. Majd holnap elküldöm a báró urnak a kastélyba.

Hermin sirva fakadt mérgében. De mit tegyen? Csak nem birkózhatik a korcsmárossal. Nem marad más választása, mintbogy elhagyja a csatatért.

— Megyek, sziszegi, Alvenslebenhez fordulva. De jaj önnek, ha a bárónak egy haza szalát megörbíti! Most is csak a véletlennel köszönheti, hogy még életben van.

(Folyt. köv.)

illető fogoly nem kintoztatott-e meg, és ez mindenesetre nagy fontossággal bír a fenytő gyakorlatban. Ha kinzás esete forog fönn, akkor a visszaélést idejekorán és biztosan meg lehet torolni, ha pedig nyoma nincs a kinzásnak, akkor a vizsgálati fogoly nem ránthatja elő a kicsikart vallomás fogását. A helybeli fenytő törvényszékhez egyébiránt elkésve érkezett a miniszteri rendelet annyiban, amennyiben már előbb is, mintegy fél év óta gyakorlatba vette a beérkező foglyok orvosi megvizsgálását.

— **Egy örült százados halála.** Szomorú hír érkezett ma a budapesti honvéd-térparancsnokságtól a szegedi 13-ik zászlóalj-parancsnoksághoz: Ries Győző honvéd-százados meghalt a budapesti Schwarzer-féle tébolydában. Ezt tudatta a térparancsnokság sürgönye. Ries Győző századost, akin az örülesi tünetek a múlt év november havában mutatkoztak, négy hónappal ezelőtt szállították föl Budapestre a katonai kórházba, honnét később a tébolydába került. A tragikus véget ért tiszt nagyzás örületében szenvedett, ami akkor kezdett mutatkozni rajta, midőn századosá léptették elő. Különb is ideges ember volt s a váratlan előléptetés annyira hatott reá, hogy fokozódó elmezavarba esett.

— **A tanácsból.** — A telefonközpont áthelyezése. Jeleztük már hogy a telefon-vállalat központját át akarja telepíteni a Zsótér-házból a Nádor utcai Kald-féle házba. Áthelyezési engedélyért a tanácshoz fordult, ez azonban előbb a mérnökség véleményét kívánja ismerni arra nézve, ha az áthelyezés nem ütközött-e valamely a város érdekét, vagy az építkezési szabályt érintő akadályokba? A mérnök eziránt utasítást nyert. — **Szentmihálytelek védelme.** A sövényháza-szegedi árment. társulat tudvalevőleg 1000 frtot szavazott meg a Szentmihálytelek védelmére emelendő töltés építésének költségeihez. Kállai Albert főispán, mint a társulat elnöke értesítette a várost, hogy ezen hozzájárulási költség már kiutalványoztatott. A tanács legutóbbi üléséből utasította a házipénztári tisztséget az 1000 frt fölvételére. — **A kihágási bíróság február havi működéséről** készített kimutatás a legutóbbi tanácsülés előtt fordult meg. A kimutatás szerint lejátszódott a bír. asztala előtt 37 közbiztonsági kihágás, 2 verekedés, 1 tűzrendőri kihágás, 1 hatóság elleni kihágás, 1 regále csonkítás, 1 engedély nélkül tartott bál, 1 tilos legeltetés, 1 testi épség elleni kihágás esete. Főlebbezés csak kettő volt.

— **A hidvám-szabályzat jóváhagyva.** A hatóság által alkotott s a közgyűlés által elfogadott hidvám-szabályzat ma érkezett visza a belügyminiszteriumtól jóváhagyva. Ezzel természetesen azon főlebbezés is elesett, melyet Pillich Kálmán köztvh. biz. tag a szabályzat ellen benyújtott.

— **Tűz a viharban.** Rendkívül veszedelmes tűz ütött ki ma reggel 7 órakor alsóvároson Révész Mihálynak a szabadkai sugárut s Rákóczy-utca sarkán levő házában. A tűz a viharban nagy pánikot idézett elő. Az egyik szoba menyezete kigyuladt, a tűz a száraz gerendákon tovább terjedve három szobán keresztül égett s minden pillanatban tartani lehetett attól, hogy az egész tetőzet beomlik. A tűz keletkezésének oka a hibás, rendőrellenes építkezésben rejlik. Az egyik gerenda vége bele volt építve a kéménybe, hol az a felszálló szikráktól tüzet fogott s a nagy szél következtében támadt erős légvonat által élesztve csakhamar lángokba borult s tovább harapódzott. A tüzoltóság kevés vártatva megjelent s hozzálátott az oltáshoz; a nagy tüzet nehezen sikerült elnyomni. Az épület még a ma délelőtt folyamán is füstölgött s e miatt folytonosan tüzoltók felügyelete alatt állott.

— **47 pár csizma.** Kisteleki levelezünk egy nagy betöréses lopásról értesít, mely f. hó 9-én éjjel történt a szomszéd helységben. A betörők 47 pár csizmát loptak el a közbeesülésben álló Nagy János csizmadia mester lakásáról, ahova az utcái szoba egyik ablakán hatoltak be. Az ablakot nagy óvatossággal bontották ki a gonosztevők. A lopást még hajnalban észrevettük, egy arra járó ember figyelmeztette a házbelieket, kik azonnal jelentést tettek a csendőrségnél.

A nyomozás eddig nem vezetett eredményre. Miután valószínű, hogy az ellopott csizmákat a betörők Szegedre hozták értékesíteni, levelezünk a nyomozás érdekében fölemlíti azt is, hogy a csizmák ismertető jelekkel vannak ellátva. Valamennyinek a talpán ott van a tulajdonos mester neve, továbbá a csizma fejképtűzéssel vannak ellátva. Ezek után könnyen rá lehet ismerni a lopott csizmákra, azért föl hívjuk erre a helybeli csizmadia-mesterek s zálogüzletek figyelmét.

— **A fia apját keresi.** Nagyon sok szomorú, megindító panasz hallatszik mostanában megint a kapitányi asztal előtt. Ma is elírt egyet Kovács Ágnes-Régi, nagyon ismeretes történet, mely mindig szóról-szóra ugyanaz, csak a személyek változnak. A beteges kinézésű, vézna fiatal asszony ma a kapitánynak panaszodik, hogy keserű csalódásnak lett áldozta. Mézes-mázos szavakkal maga mellé csábította, igaz szerelmekkel, házassággal kecsegtette egy fiatal, könnyelmű legényt. A leány engedett, meg is átkozta már ezerszer ezt a lépését. Alig éltek együtt egy rövid esztendő, a legény minden szó nélkül eltűnt, maga sorsára bízva a beteg nőt piczi csecsemőjével. Nem is adott azóta magáról életjelt. Az anya betegsége miatt dajkát kénytelen fogadni, de neki fizetni nem bír, nincs a világon semmije.

— **Hát az urat akarja e ökerítettetni ugy-e bár?** — Nem, nem az uramat, hanem egyedül csak a fiam apját, hogy eltartani segítse ezt az ártatlan kicsikét.

A rendőrbiztosoknak kiadatott a rendelet, hogy a lelketlen apát nyomozzák.

A jókedvű háziur.

Megtörtént úgy, amint alább következik.

Meg volt idézve mára a kapitány elé s már kora reggel ott botorkált a város háza folyosóján. Minden ügyes-bajos embernek elmondotta panaszát.

Majd-meglátom én, kinek ad a nagyságos kapitány ur igazat!

— Meg-megrogytak a térdei, dülöngélt jobbra-balra s széles kedvében füttyni kezdett.

Aki kíváncsi volt a folyosón, megtudta, hogy a kedélyes férfiú Ruthai József, mesterségére nézve köteles, azonfölül pedig — szegedi háziur.

A füttty-koncertnek véget vetett a csengettyűszó, mely újabb panaszost és vádlottat szölitott be a kapitány elé.

A panaszos egy hitelező, aki árverezteteti a vádlott házát.

A vádlott pedig egy jókedvű háziur, akinek még mindig fütttyre áll a szája, amint félig nyitott szemekkel, előre bukva megáll a kapitány előtt.

A hitelező. (Komoly arczczal fokozódó felháborodással.) Kérem alásan, kapitány ur ennek az embernek a házára ki van tűzve az árverési határidő. Nem bír fizetni, minden ingósága le van foglalva. De mikor hazamegy, rendszeren olyan állapotban van, mint most s tör-zuz mindent. Ezzel akkor boszút állani. Méltóztassék hatóságilag arra figyelmeztetni, hogy ezt ne cselekedje, mert csak magamagának okoz vele bajt.

A háziur (közbekiált) Bajt? Na jó! Micsoda bajt? Elvesznek még valamit? Nincs kincs. Semmi! A ház nem az enyim, csak meg vagyok benne, mig ki nem dobnak.

Kapitány: (A házi urhoz) De miért tör-zuz mindent? Nem szabad rongálni semmit.

Háziur: Mit rongálni? A magam jószágát töröm-zuzom, ki parancsol hihhi!...

Itt a tárgyalásnak hirtelen végett kellett vetni, mert a háziur nagyon rosszul kezdte magát érezni.

A kapitány rákiáltott. — Menjen haza, barátom, aludja ki magát, aztán majd megbeszéljük a dolgot.

A jókedvű háziur s amint kifelé botorkál, vissza szól:

— Ugy-e lám, megmondtam, hol az igazság, hm?

A kapitány az árverező panaszos kérelmére elrendeli, hogy a jókedvű háziurra rendőri felügyelet gyakoroltassék.

Nehogy trucczból rongálja a dob alatt levő házat.

Irodalom.

Az „Ország-Világ“ 10-ik (márczius 6.) száma is a szokott gazdag tartalommal s művészi kivitelű képekkel jelent meg. Nagyon érdekes e számban a Gyulai Pál és Szász Károly köztü költői verseny 1849-ből, Budavár bevételé alkalmából. Gerő Károly Tóth Ederől és Csepreghy Ferenczről ír cikket a „Falu rossza“ és „Sárga csikó“ 100-ik előadása alkalmából, egyszersmind nagyobb

szabásu kép van Góró Lajostól, mely e két kitünő népszínművek alakjait s egyes jeleneteit tünteti föl, köztük a két szerző arcképével, A többi közlemények következők: „A világképe”, a napokban elhunyt Desewffy Marcell gróftól; Tolnai Lajos és Szabó Endre regénye (az utóbbi illusztrációval); „Szándékos torzítások az emberek testén” (rajzzal) Aeskulap-tól; „Az örök élet”, Moret elbeszélése Szigethy Szalay Erzsi fordításában; Szvorényi (arczéppel) Bródy Sándortól; Rossi Marcello (arczéppel), apró versek, természettudományi apróságok, orvosi tanácsadó. „A hétről” (karczolatok az operából) Székely Huszár-tól. „A legendától az operettheig” divatcikk, Elemértől, színházi és könyvkritikák s ezenkívül a gazdag rovatok. A képek közt különösen kiválik Mannheim Ágost „Az erdő.” című remek rajza s igen bájos a címkép is. Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt, jan—juniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., június—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt, 50 kr. A előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti-utca 6. sz.

A „Vasárnapi Ujság” márcz. 7-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Ladányi G. deon. — Czigány szerelmi népdalok. (Költemény.) Dr. Wlisczki Henriktől. — Az erdélyi sátoros zsi-

gányok lakodalmi szokása. Dr. Wlisczki Henriktől. — A madarak életéből. Vidory Józseftől. — Sándor Mátyás. Verne Gyula regénye. — Egyelegg. — A Corvin Mátyás-féle casula. — Farsangi képek. — A szerb béke-biztos. — Buzát Tudor. — Irodalom és művészet. — Köztételek és egyletek. — Mi újság? — Egyház és iskola. — Halálhírek. — Sakkjáték. — Szerkesztői mondani- való. — Heti naptár. — Képek: Ladányi Gedeon. — Czigány leány. — Álarcos bál után. — Készülődés a gyermekbálra. — Hushagyó keddi mulatság Antwerpenben. — Sándor Mátyás — (Négy képpel.) — A Corvin Mátyás-féle casula előrész.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest egyetem-utca 4 sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb újság a magyar nép számára félévre 1 frt

Uj könyvek. A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten, ujalban megjelentek:

Oleó könyvtár. Szerkeszti Gyulai Pál 197. füzet. Gervinus G. G. Bevezetés a tizenkilencedik század történetébe. Németből ford. Rózsázi Antal. Füzve 50 kr. 198. füzet. Olasz költők kötet. Ford. Radó Antal. Füzve 50 kr. 199. füzet. M. Tullius Ciceró. Laelius a barátságról. Latinból ford. Némethy Géza. Füzve 20 kr. 200. füzet. Goethe. Berlichingeni Gott-

fried a vaskezü dramatizált története. Németből ford. Balla Mihály. Füzve 50 kr. 201. füzet. Pellico Sylvio. Börtöneim. Olaszból ford. Erdélyi Károly. Füzve 50 kr. 202. füzet. Taine Hippolit Adolf. Az olasz művészet bölcsellete. Francziából ford. Kádár Béla. Füzve 20 kr. 203. füzet. Illovai Selymes Péter. Az híres-neves Tholdi Miklósnak jeles cselekedeteiről és bajnokságáról való história. Bevezette és jegyzetekkel kísérte Szilády Áron. Füzve 20 kr. 204. füzet. Gregorius Ferdinand. A pápák siremlékei. Németből ford. Hegedüs István. Füzve 20.

Legujabb.

Országgyűlés.

A képviselőház.

Budapest, márcz. 10.

A közigazgatásági reform.

Szilágyi Dezső ma tartotta meg nagy érdeklődéssel várt beszédét.

Beszéde különben két részből állt, támadta a szélsőbal álláspontját és némileg a kormány által előterjesztett javaslatot is, kifogásolta, hogy ez utóbbi legalább az alispánt miért nem nevezeti ki. S végül kijelenté, hogy nem fogadja el a javaslatot, mert nem tudja, hogy minő nézet s minő terv megkezdését foglalja magában.

A szónok általában indisponáltnak látszott, s beszéde, mely nagyon sok részletet karolt át, az említett és a kormány-párt által megjelölt ponton kívül, jóformán semmi hatást sem tett. A hallgatóság belefáradt a beszédbe; szónoknak olykor a ház figyelmetlenségével kellett megküzdenie. A beszéd befejezését sem kísérték élénk éljenek.

Előtte Trutia szólalt föl, kit a miniszterelnök reszisztált, ezt pedig Helfy hosszabb beszéde követte, melyet azonban szónok, ki gyöngékedni látszott, oly halk hangon mondott el, hogy az irókarzaton nem volt hallható.

Nyilttér.

Ma, csütörtökön

a **GRAND HOTEL TISZA** éttermében

ifj. Erdélyi Náczi

személyes közreműködése mellett

A **SZEGEDI ELSŐ ZENEKAR** játszik.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKACS
Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

A legjutányosabb árakon.

A legjutányosabb árakon.

Gárgyán Márton és disztemetkezési intézete

SZEGEDEN, budapesti-sugárut és kis-körut sarkán, Kirschner Izsák házában.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség szives tudomására hozni, a fönnevezett helyen egy egyszerű és dúsán berendezett sarkó-, érc- és fakoporsó-raktárt és disztemetkezési intézetet állítottam föl, hol is minden a legszerényebb igényektől kezdve a legmagasabb igényeknek megfelelő készletek kapkátók, u. m. ércz-koporsóim, melyek üveggel légmentesen elzárhatóan vannak készítve, a bécsi Beschoner-féle cs. kir. udvari ércz-koporsó gyárból való, legszebb és legjobb kiállításban igen jutányos árakon.

Fakoporsóim oly tökélyvel vannak készítve, hogy esodásig hasonlítanak az ércz-koporsókhoz, szinte bálmatos oleó árakon.
Sarkóvekből dús választékot tartok, kapkátók nálam a legfinomabb kövek mindenféle faja a legizesebb minták után készitve, 5 ftól 1000 frtig mindenféle árban.
Továbbá vállaltok e szakmába vágó bármiféle munkát, p. temetőbe kriptákat, sírszögélyzeteket, régi sarkóveket újítását vagy azoknak becserezését, aranyozásokat, stb. Üzletemben kapkátók még a temetkezéshez megkivántató mindenféle készlet, u. m.: szomfedők, vánkások, madrazok, kész halottí ruhák mindenféle selyem, atlasz, szatin, tilangie, stb.-ből készitve.

Vidéki rendelvények sürgöny útján is eszközöltetnek, még pedig oly szolid kiszolgálás mellett, mint helyben.

SÜRGÖNYCZIM: Gárgyán temetkezési intézete Szeged.

Nagy raktárt tartok disztemetkezési eszközök, ruha- és keményfakere- resztek- és fejfakból, szóval minden a temetkezéshez szükséges kellékekből.
Többrendbeli gyászkoosaim a testőrök és személyzet ruházataival együtt a mai kornak megfelelő izléssel vannak készitve, melyeket majdnem díjnélkül bocsátok a n. é. gyászoló közönség rendelkezésére.

Előállítok magyaros disztemetkezési, kapuőröket, gyalog és lovas lámpavivőket, szabadisztemetkezési és bármiféle ravatal fölállítását, melyek mind üzletemben készen állanak; szóval nálam disztemetkezések minden további utánjárás nélkül a leg- egyszerűbből a legnagyobbszertűg eszközöltetnek, még pedig igen szolid kiszolgálás mellett.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve — alázatos szolgálja 113

Gárgyán Márton.

Szegedi Takaré- és Hitelszövetkezet.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a n. é. helybeli és vidéki közönséggel tudatni, mikép a

„Pesti Magyar Kereskedelmi Bank”

által jelzálogkölcson ügyletek közvetítésével megbiztatván, a n. é. közönségnek ez irányban szolgálatainkat felajánljuk.

A pesti magyar kereskedelmi bank házakra úgy, mint szántó- és szőlőföldekre előnyös feltételek alatt törleszhető kölcsönöket nyujtván, figyelmeztetjük a n. é. közönséget azon felette fontos körülményre, hogy ezen intézet nemcsak a legmérsékeltőbb kamatláb melletti törlesztésre alapított hitelműveletek kötésével, hanem más intézetek, vagy egyesek által nyujtott drágább jelzálogkölcsonöknöknek kisebb kamatlábu kölcsönökre való átváltoztatásával (conver- talásával) is foglalkozik és annak keresztülvitelét magára vállalja.

Annál inkább felhivjuk pedig a n. é. közönség figyelmét ezen felette előnyös kölcsön átváltoztatásra, miután az 1881. évi LXX. t. cz. 4-ik §-a értelmében az 1886. évi december 31-éig eszközölt ilyenmü átváltoztatások teljes illetékmentességben részesülnek és így fokozottan előnyösek a hitelkereső közönségre nézve.

Bővebb felvilágosítással szolgálunk üzlethelyiségünkben (Csekonits-utca Prosznitz-féle ház.)

Szegeden, 1886. február hó.

A Szegedi Takaré- és Hitelszövetkezet igazgatósága.

Huzás már jövő hóban.

Kincsem 1 ft 11 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

1185/885. sz.

151

Hirdetmény.

Szeged szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy a marostói új töltés és a Maros folyó közötti, a Maros torkolatától a deszki határig terjedő árér fűtermése 10 holdas részletekben, kaszálás és legeltetés alá, a sertések és juhok kizárásával, október hó végéig, a helyszínen folyó évi márczius hó 23-án d. e. 9 órakor megtartandó árverésen, azonnali készpénz fizetés s tanácsi jóváhagyás fentartása mellett, továbbá a szőregi országutról, a kamarai töltés végénél, a holt Maroson keresztül vezető átjárónál a népkerti átjáróig, s innen fölfelé a marostói töltésig terjedő holt Maros meder, 5 holdas részletekben, f. évi április hó 1-től 1894. évi október végeig terjedő időre, a helyszínen felolvasandó szerződési feltételek alapján s tanácsi jóváhagyás fentartása mellett, szántás, vetési, használatra folyó évi márczius hó 26-án d. e. 9 órakor megtartandó árverésen haszonbérbe adni fog.

Miről bérleni szándékozik ezennel értesitetnek.
Szegeden, 1886. évi márczius hó 4-én tartott tanácsülésből,

Pálfy Ferencz,
polgármester.

1129/886. sz.

150

Hirdetmény.

Szeged szab. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy
1. a 449 hold tápéi cserekaszáló, — 277 711/... hold orlováci kaszáló és a 34700/... hold orlováci csőzház melletti porondos terület fűtermése 10 holdas részletekben kaszálás alá, — a 175632/... hold tiszabalparti a Potyó-gáttól Porványig terjedő árteri terület szintén 10 holdas részletekben, — valamint a 248920/... hold vetyeháti erdei irtásterület, egy a kismarostói egy testben, vagy több részletben kaszálás és legeltetés alá a sertések és juhoknak kizárásával évi márczius hó 19-én délelőtt 9 órakor tápéi cserekaszáló déli végénél kezdődőleg s folytatva megtartandó árverésen f. évi október végéig terjedő időre azonnali készpénzfizetés s tanácsi jóváhagyás fentartása mellett haszonbérbe adni fog.

Miről bérleni szándékozik ezennel értesitetnek.
Szegeden, 1886. évi márczius hó 4-én tartott tanácsülésből.

SZABADOS J.,
h. polgármester.